

nemlig 10 Edr. Byg og 7 Mk. 8 f i Penge. Da der saaledes ikke findes tilstrækkelige Oplysninger, og Sagen heller ikke er gaaet den regelmæssige Gang, kan Udvalget naturligviis ikke andet end anbefale Sagens Henlæggelse.

Der er to Quarantainebetjente, den ene fra Ryholm, som have andraget paa en Forhøielse af den dem tilstaaede aarlige Understøttelse, men Udvalget maa tilraade at henlægge begge disse Andragender. Til hvad der findes anført i Betænkningen skal jeg tilføie, at det af Andragenderne sees, at den Hovedgrund, hvor paa de ere støttede, er den, at andre affledigede Betjente, som ingenlunde have tjent saalænge som de, have faaet en ligesaa høi Understøttelse som den, de have faaet. Det kan gjerne være, at de andre Betjente have faaet en for høi Understøttelse, derom kan Udvalget jo ikke have nogen Mening, men deri indeholdes ingen Grund til at forhøie Understøttelserne for Andragerne, hvis Understøttelser nu engang ere bestemte til hvad de ere.

Skolelærer Henriksen i Flade paa Mors andrager om, at Rigsdagen vil virke for, at det høitagtede Ministerium maa gjøre et Regneskytke om igjen — som han i et noget beehverligt Sprog udtaler sig — og at hans Pension maa bestemmes efter hans virkelige Indtægt og ikke efter Indfald. Afseet fra denne mindre passende Form for et Andragende, skal Udvalget gjøre opmærksom paa, at Vedkommende oplyser, at dengang han skulde ansættes til Krigsskat, blev Embedet anslaaet til 390 Rd.; da det skulde ansættes til Pension blev det anslaaet til 462 Rd., men Ministeriet vilde da

kun beregne hans Pension efter de 390 Rd., idet det støttede sig til, at han jo selv i 1848 ikke havde opgivet sin Indtægt til et høiere Beløb, at man ikke burde bebyrde Statskassen med for store Pensioner, samt at Ministeriets Beslutning vilde være i Favør af Læreren i Tilfælde af, at der blev indført en Indkomstskat. Nu har Udvalgets Fleertal meent, at denne Mand maatte, hvis han med Rette har Roget at klage over Ministeriet, kunne gjøre Sagen afhængig for Domstolene, hvorimod et Mindretal har meent at burde indstille Sagen til Ministeriet.

Endelig er der atter iaar fremkommet et Andragende fra afflediget Ritmester N. Suel, der ansøger om Hjælp af Sorø Academies Fordebogkasse, idet han kun har 327 Rd. i Pension. Det vil være i idetmindste en Deel af det høitærede Things Medlemmers Erindring, at dette Andragende tidligere har været for her i Thinget, om jeg erindrer ret, var det i Sessionen 1856—57. Udvalget er kommet til den samme Anskuelse som den, Thinget dengang kom til, nemlig, at dersom denne Mand burde have Pension, saa burde det være af Fællesmonarchiet, som han har tjent, og at det kan ikke vedkomme Kongeriget. At indlade sig paa at give ham Understøttelse, fordi hans Familie engang har eiet en Deel af de Godser, der nu tilhøre Sorø, og fordi Godserne ere folgte uheldigt og Sorø nu har store Indtægter deraf, vilde naturligviis føre altfor langt og kunde have meget farlige Conseqventer. Udvalget foreslaaer derfor Thinget at henlægge denne Sag.